

تقابل رویه کورس با پارادایم چرچیل در طراحی مقیاس های اندازه گیری

قاسم مهربابی (*نویسنده مسئول) ۱، مهرعلی همتی نژاد ۲

۱-دانشگاه تهران

۲-استاد دانشگاه گیلان

*gh_m1814@yahoo.com

چکیده

زمینه و هدف: در تحقیقات مدیریتی، یک روند رو به رشد به سمت اندازه گیری ترکیبی وجود دارد که در آن شاخص های اندازه گیری به عنوان علت سازه ها در نظر گرفته می شود. اندازه گیری ترکیبی می تواند جایگزین مناسبی برای اندازه گیری انعکاسی، که در آن سازه ها به عنوان علت شاخص های اندازه گیری در نظر گرفته می شود، باشد. بنابراین هدف از این تحقیق شامل: الف) بحث در مورد تمایز بین مدل های اندازه گیری ترکیبی و انعکاسی، ب) توسعه مجموعه ای از معیارهای مفهومی برای تعیین اینکه یک سازه باید به عنوان شاخص های ترکیبی یا انعکاسی مدل سازی شود، و ج) توصیه هایی برای ساخت سازه های ترکیبی براساس ریه کورس و سازه های انعکاسی براساس پارادایم چرچیل ارائه می دهد.

روش کار: پژوهشگر در این مطالعه به بررسی مقالات منتشر شده در زمینه ادبیات تحقیق پرداخته و روش تحقیق مروری است. برای یافتن مستندات مرتبط به نگارش مقاله در پایگاه داده های google, sciencedirect, springer کلید واژه های reflective measurement و Formative measurement جستجو شد. مستندات پس از بررسی عنوان، در مرحله بعد ارتباط چکیده با هدف مورد نظر ارزیابی شدند و موارد منتخب به طور کامل مطالعه و ترجمه گردید. در مرحله بعد از مستندات منتخب فیش برداری و خلاصه سازی شد.

یافته ها: استفاده نادرست از مدل های اندازه گیری ترکیبی و انعکاسی، روایی محتوای سازه را تضعیف می کند، روابط ساختاری بین سازه ها را مخدوش می کند و در نهایت سودمندی نظریه های مدیریت را برای محققان و متخصصان تجاری کاهش می دهد.

نتیجه گیری: این مقاله چارچوبی را ارائه می دهد که به محققان کمک می کند تا مدل های اندازه گیری ترکیبی و انعکاسی را به درستی طراحی و آزمون نمایند.

کلیدواژه ها: اندازه گیری انعکاسی، اندازه گیری ترکیبی، رویه کوری، پارادایم چرچیل، مدلسازی معادلات ساختاری